

Citater fra Et Kursus i Mirakler med kommentarer af Barbara Tranberg 1-10

1. Der er ingen sværhedsgrader for mirakler. Det ene er ikke "vanskeligere" eller "større" end det andet. De er alle ens. (T-1.I.1-3)

Sjovt nok – det er noget af det første, vi bliver præsenteret for, men noget af det sidste vi lærer. Det er altid muligt, at vælge et mirakel – at se på egoet uden fordømmelse, men vi kan have meget modstand på det.

2. Bøn er miraklers medium. (T-1.I.11)

Rigtig dejligt! Jeg kan altid bede Jesus om hjælp til at se på mit ego uden fordømmelse. Det er sådan, Jesus ser på mit ego. Han kan se, at jeg har valgt det i et forvirret øjeblik, og at jeg nu kan træffe et bedre valg.

3. Mirakler er naturlige tegn på tilgivelse. Igennem mirakler modtager du Guds tilgivelse ved at udvide den til andre. (T-1.I.21)

Når jeg ser på mig selv uden fordømmelse, ser jeg den uskyld, som Gud ser i mig. Det hjælper mig, men jeg hjælper også andre igennem mit eksempel. Når jeg er blid ved mig selv, vil jeg også være blidere mod andre. Det er en spændende proces!

4. Mirakler repræsenterer frihed fra frygt. (T-1.I.26)

Jeg bliver rigtig bange, når jeg kigger på mig selv med fordømmelse. Så tror jeg, at jeg fortjener straf. Alle egoer tror, at de fortjener straf. Jesus prøver at lære mig, at jeg fortjener kærlighed.

5. Mirakler bør inspirere til taknemmelighed, ikke til ærefrygt. Du bør takke Gud for hvad du virkelig er. Guds børn er hellige, og miraklet ærer deres hellighed, som kan skjules men aldrig fortabes. (T-1.I.31)

Jesus prøver at lære mig, hvem jeg virkelig er. Jeg er eet med min Skaber. Jeg er kærlighed. Egoets larm skjuler min virkelige Identitet. Den venter på at blive opdaget.

6. Mirakler ærer dig, fordi du er elskelig. De fordriver dine illusioner om dig selv og opfatter lyset i dig. ... Ved at frigøre dit sind fra illusionernes fængsel, genopretter de din forstandighed. (T-1.I.33)

Egoet sætter mig i et mørkt fængsel af selvfordømmelse. Når jeg er fanget i egoet, er jeg sindssyg. Miraklet ærer sandheden i mig: lyset – ikke fordømmelse.

7. Et mirakel er en korrektion, som jeg har indført i en falsk tankegang. (T-1.I.37)

Et mirakel korrigerer egoets falske tankegang af selvfordømmelse og projektion. Når jeg fordømmer mig selv, er det ubærligt, og derfor skynder jeg mig at fordømme andre. Det hedder projektion.

8. Helligånden er miraklernes mekanisme. Han ser både Guds skabninger og dine illusioner. (T-1.I.38)

Når jeg vælger at opfatte med Helligånden fremfor med egoet, er der sket et mirakel, en korrektion. Helligånden har en slags dobbeltsyn. Han ser sandheden i mig, men han ser også, at jeg ikke ser sandheden i mig. Han ser min illusion om mig selv. Det er vores redning, at Han gerne vil hjælpe os til at se sandt.

9. Miraklet anerkender enhver som din broder, og min. (T-1.I.40)

Jeg har en tendens til at se forskelle i mine medmennesker. Helligånden ser Helligånden i alt og alle –i selv de værste slyngler, set med mine øjne. Helligånden ser folks forskelligheder, som en slags kostume, som Han gennemskuer, men ser forbi til sandheden i dem. Helligånden påpeger, at det bliver en lettelse for mig, når jeg ikke længere skal fordømme mig selv eller andre. (T-3.VI.3:1)

10. Helhed er det opfattelsesmæssige indhold af mirakler. Således korrigerer eller soner de for den fejlagtige opfattelse af mangel. (T-1.I.41)

Da Helligånden ser Sig selv i alt og alle, ser Han helheden frem for adskillelse. Egoet er en mangelmaskine. Egoet i mig ser altid, at jeg mangler noget uanset hvilken rigdom, jeg har til min rådighed. Når jeg opfatter med Helligånden, føler jeg mig forsynet, uanset hvor meget eller hvor lidt, jeg har.